

Nr 92.

Av herr **Magnusson** i Skövde, *angående nedsättning i gällande veterinärtaxa.*

Genom det katastrofala priset å jordbruksprodukter ha relationerna mellan deras värde å ena sidan och de omkostnader för olika ändamål, som jordbruket å andra sidan måste bära, förskjutits på ett för näringen synnerligen ofördelaktigt sätt. Detta är bland annat fallet genom den gällande veterinärtaxan, som på grund av det utomordentligt starka priset, särskilt på nötkreaturen, blivit alldeles för hög i förhållande såväl till jordbrukarnas betalningsförmåga som till djurens värde. Jordbrukaren kan ej gärna besluta sig för veterinärvård av sjuka husdjur, när t. ex. en medelgod mjölkko blott betingar ett värde av cirka 150 kronor och samtidigt kostnaderna för ett besök av veterinären betingar en kostnad av mången gång tio procent eller mer av djurets värde. Följden blir minskat anlåtande av veterinären och ofta ökade plågor för djuren till följd av bristande vård.

Jag avser icke att härmed ge uttryck för uppfattningen att veterinärläkarkåren är för högt avlönad eller att taxan från början satts för hög, men relationerna mellan denna och värdet av djuren samt jordbrukarnas betalningsförmåga har som ovan visats förskjutits på sådant sätt, att den uppenbarligen synes äventyra att möjligheterna till veterinärvård i förefintlig utsträckning utnyttjas. Förhållandet börjar nu verka i sådan riktning, att veterinärläkarna anlitas i minskad omfattning, varigenom för dessa en viss inkomstminskning inträtt. Det kan därför ifrågasättas, huruvida icke den teoretiska minskning i kårens inkomster, som orsakas genom en reducerad taxa, skulle uppvägas genom ökat antal sjukbesök, varigenom sålunda icke någon minskning i totala inkomsterna uppstode, ehuru inkomsten måste vinnas genom ökat arbete.

Förhållandet synes mig vara av den betydelsefulla art, att det påkallar en undersökning, vilken väl torde kunna utföras genom redan förefintliga statsorgan och sålunda ej behöva draga några avsevärda kostnader.

Jag tillåter mig därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning i vad mån nu gällande veterinärtaxa kan nedsättas.

Stockholm den 19 januari 1933.

Karl Magnusson,
Skövde.